

Сьогодні в Києві відновлює свою роботу театр російської драми ім. Лесі Українки

Знову дома, в Києві

Виставою «Генерал Брусилов» І. Сельвінського Київський російський драматичний театр імені Лесі Українки 2 липня, після трьохрічної перерви, відновлює свою роботу в Києві.

В липні 1941 року творчий склад нашої театру був евакуйований на схід. Через відсутність театральних майна, якого ми не встигли вивезти, театр на короткий час припинив свою роботу.

З ініціативи М. С. Хруціова вже навесні 1942 року уряд України зягнував значні кошти для збирання нашої трупі і поновлення роботи театру. Крім того, нам треба було наново створювати всю матеріальну частину театру і в порівняно невеликий строк забезпечити високоякісне художнє обслуговування гірників Карагандинського вугільного басейну, значення якого в той час, в зв'язку з тимчасовою втратою Донбаса, було надзвичайно велике.

Там, у віддаленій Караганді, в дні 25-річчя Радянської України сталося наше друге народження. 25 грудня 1942 року наш колектив уперше виступив перед карагандинськими глядачами, організувавши вечір, присвячений Україні та її мистецтву. До програми вечора ми включили уривки з п'єс Лесі Українки та Горькічука, вірші Шевченка, Рильського, Бажана, прозу Первотмайської. За 4.000 кілометрів від рідної України святкував наш колектив день її 25-річчя. Вечір мав величезний успіх.

Завдяки незмінній увазі і допомозі уряду УРСР нам удалося майже цілком відновити наш театр.

До Грозного, куди нас перевели відомо, ми привезли вже 5 готових вистав. Грозненська громадськість також тепло вітала нас. В цей час починалась велика битва за визволення України. Ми твердо вірили в блискучість нашого повернення до рідного Києва і поряд з поточною роботою невпинно працювали над відвідинним рівня наших вистав, мріючи показати їх Києву.

Саме в Грозному ми створили ряд нових оригінальних спектаклів, в тому числі спектаклі воєнної тематики — «Генерал Брусилов» і «Месня о Черноморіах», що здобули гаряче схвалення грозненської громадськості, зокрема військового командування.

Особливо слід відзначити теплу дружбу, яка виникла у нас з колгоспниками приміських районів Грозного. Вони організовано відвідували наші вистави. Ми також систематично виїжджали з концертами до колгоспів. Проводяючи нас на Україну, грозненські колгоспники доручили нам передати їх палкий привіт робітникам, інтелігенції і колгоспникам Київщини і побажати їм успіху у швидкій відбудові зруйнованого загартівниками господарства.

Н. ХОХЛОВ,
народний артист СРСР,
художній керівник театру
ім. Лесі Українки.

Р. ЛАТИНСЬКИЙ,
директор театру ім. Лесі
Українки.